

Таня Димитрова:

Таня, напоследък те видяхме по Канал 1 като преводач в предизборните клипове. Гледаш ли на себе си като на успяла професионално жена?

Аз съм много самокритична и рядко съм доволна от постигнатото. Сега работя на дребно на много фронтове. Но главната ми цел е хората да опознаят глухите. Реално те ги мислят за умствено увредени. Най-важното, на което уча студентите си и родителите на децата, с които работя, е, че към глухите трябва да имаме същите очаквания за развитие, каквито и към всеки чуващ човек.

Мечтая за много повече от това, което се случва сега. Искане ми се във Военна болница да има голям диагностичен център - така както е в чужбина. Сега при нас в кабинета се работи с малко специалисти, типично за България. Голямата ми болка относно телевизията е, че няма предавания за глухи, както и водени от тях.

Ти си израснала в семейство на глухи родители. Беше ли различно детството ти?

Да, най-трудно ми беше да прескачам между двата различни свята. Сега това ме забавлява. Понякога се забавлявам, като заблуждавам глухите, че не чувам. Но особено в пубертета съвсем не беше така. Беше ми тежко, че не можах да разчитам на родителите си, занимавах се с плащане на сметки, ходене по учреждения и всякакви други техни задачи. В училище също ми беше трудно, нямаше кого да попитам за значението на елементарни думи. Обикновено децата растат в нормална речева среда. Вкъщи на масата всички говорят, в училище - също и това ги изгражда. При мен у дома се мислеше образно, говореше се с жестове, а на вън беше по съвсем друг начин. Бях затворена, незабележима, на отбелязвах кой знае какви постижения.

За какво си мечтаеше

тогава?

То е ясно - мама и татко да са други, да чуват. Не винаги можеха да разберат думите ми. Например когато човек плаче и е разстроен, иска да говори бързо. А за тях всичко трябваше да минава през жестове. Това ме караше да не искам да им обяснявам. Има много деца на глухи, които не понасят родителите си и се срамуват от тях. Много пъти, когато в автобуса си говоря с майка, се връщам мислено петнадесетина години назад и си спом-

нитета.

В България се слагат импланти на глухи деца от десетина години. Имаш ли пациенти, с които можеш да се похвалиш?

Кабинетът към Военна болница работи от една година. А за да може едно дете, на което са сложили микропроцесор в главата, да

ЧУВСТВАМ СЕ УДОБНО В ДВАТА СВЯТА

Таня Димитрова е завършила СУ „Климент Охридски“, специалност слухово-речева рехабилитация, през 1998 г. Работи като преводач от и на жестомимичен език и преподава в катедра „Специална педагогика“ в СУ. От една година е рехабилитатор в консултативен кабинет за пациенти с кохлеарна имплантация към Военна болница. Повече от пет години превежда на жестомимичен език новините в 17 часа по Канал 1. Съпругът ѝ Димитър е машинен инженер, старши инспектор по технически съоръжения в Кремиковци. Имат две дъщери - на 9 и на 4 години.

На снимката: По време на рехабилитация - когато Ани (на която е сложен кохлеарен имплант) чуе звука от играчката, пуска камъче в буркана.

ням, че ѝ забранявах да жестикулира, щом излезе от входа на блока.

Как успя да превърнеш това, което те е оцетило, в предимство?

Просто съм оцеляващ вид. И Бог направи обстоятелствата да се стекат благоприятно за мен. Като завършвах средното си образование, дори нямаше представа, че има подобна специалност в универ-

се научи да чува с него, са нужни от 3 до 5 години. То чува шумове, които отначало въобще не регистрира. Трябва да бъде обучено да ги разпознава и произнася. Това изисква много работа и най-вече ангажираност от страна на родителите.

Ти се присъединяваш към адвентната църква още преди да завършиш висшето си образование.

Какъв е начинът да се осъществи контакт между вярващите и общността на глухите?

Глухите са по-изолирана общност, защото езикът им е различен. Мисленето им не е словесно. Има спор дали то е образно или жестово, но в никакъв случай не е словесно. Те имат своя култура, определят себе си като глухи и искат да са глухи.

Изследванията показват, че глухите млади хора не искат да имат чуващи деца, те се страхуват от тях. В повечето случаи се женят помежду си, събират се в свои клубове, доскоро учеха в отделни училища. Сега у нас се опитваме да осъществим интеграция, като възможно най-голяма степен въведем глухите в чуващия свят. А ако те не се чув-

тват комфортно? В света общностите им са много по-капсулирани, отколкото в България. Тенденцията е мнозинството да се съобразява с тях, защото ни е по-лесно, няма нужда те да приличат на нас, ние трябва да се нагодим към тях.

Наскоро превеждах няколко проповеди на жестомимичен език и осъзнах, че мисълта на проповедника е много разпиляна и се повтаря. Хората не разбраха почти нищо. По отношение на начина на проповядване е добре да има визуални помагала, презентации, така те възприемат много по-добре.

Евангелистите и петдесетниците са привлекли много глухи и имат обучени много преводачи. За глухите мненията на чуващите не са меродавни, дори да става въпрос за техен роднина. Като затворена общност те се влияят най-силно от мненията на своите лидери.

Лично ти как споделяш християнските си убеждения?

Разбира се, не посрещам пациентите с думите, че съм адвентистка. Но родителите на децата, с които работя, са ми казвали, че в мен има нещо, което е по-различно и ги успокоява. Споделят с мен повече, отколкото с колегите.

Твоят начин за християнско служене е чрез професията ти. Това кара ли те по-силно да преживяваш вярата си?

Работата ми изисква да съм силна, адекватна, винаги с готов отговор. Родителите понякога ми се обаждат вечер, питат, споделят, не могат да свикнат с новината, че децата им са глухи. Трябва да анализирам обърканите им чувства. От мен се изисква да бъда силна като майка, съпруга, професионалист, затова, когато съм с Исус, ми е хубаво, че Той не ме иска силна. Наистина ми е Пристан, където мога да си почина и да бъда като безпомощно дете, черпещо сили. В този смисъл сигурно работата ми помага, като ме насочва към Бога.

Разговора води
Петя Накова

BIBLIATA.COM отпразнува 10 години

На 15 октомври библейският портал www.bibliata.com отпразнува 10 години. Събитието се състои в сградата на ОБЦ "Бъдеще и надежда". Като специални гости присъстваха членове от екипа на bibliata.com, както и много сътрудници и приятели на сайта. Целта му е да дава онлайн достъп до различни преводи на Библията, както и възможност за търсене в тях. В момента преводите са 20 (6 български, 4 гръцки, 1 латински, останалите - английски). Има аудио Библия на български, английски, гръцки и еврейски език, детска и SMS-Библия, статии, музика, форум.

Двигателят на портала Доний Доневи представи сътрудниците, някои от които се възбяха за пръв път: Алекс Свирдлов (GoBible GSM Библия), Боби Ортов (Многопревод-

на Библия и Библейски паралел), хора от екипа на www.duh-i-istina.net, помогнали при дигиталното оформление на Цариградския превод на Библията, Людмил Тинков (тулбар за bibliata.com и Библейски

протестантска история Момчил Петров (www.protestantstvo.com), капелан Младен Бучуков (www.kapelanstvo.com), представители на Freedom Generation. Програмата беше изпълнена с много хваление от групите

eXtremum и face2face.

"Работим заедно и си сътрудничим основно през Интернет - сподели Боби Ортов, който е в екипа на адвентния портал sdabg.net. - Макар да сме от различни църкви, целта ни е да постигаме резултати за Бога, а не да се караме. Не че няма други специалисти между християните, но трудно се намират хора, които да работят без пари."

А хората от екипа на sdabg.net, bibliata.com и останалите споменати сайтове работят безвъзмездно в портали, които струват по хиляди левове всеки. Въпреки това на празника не липсваше нито настроение, нито енергия и желание за постигане на нови предизвикателни цели.

Боби Ортов,
Петя Накова

Телевизионни студиа във всяка страна е целта на църквата

Да се ускори работата по изграждане на студиа на *TV Hope Channel* във всяка страна е една от целите, заложили в проектите за развитие на комуникациите на нашата дивизия, сподели пастор Ивайло Томанов. Той, като председател на Отдела по комуникациите в българския съюз, и помощникът му Владимир Станев бяха на конференция в Словения, свързана с комуникациите. Други цели са насърчването на всяка отделна църква да поддържа собствен уебсайт и излъчването на църковни програми и богослужения.

"Работната програма включваше лекции, дискусии и практически занятия - сподели Владимир Станев. - Подчерта се важната роля на младите хора в осъществяването на тези цели, а в същото време те са и целевата група за достигане чрез новите технологии."

"Осъществихме много лични контакти - каза Ивайло Томанов. - Благодарен съм за възможността да бъдем част от тази работна група и вярвам, че близкото бъдеще ще докаже, с Божията помощ, полезността на тази конференция."

ХМ